

[Maisted]

Det skuffede mig dog noget, at økonomiministeren nok kan se, at man skal holde tilbage på omkostningerne for erhvervslivet, og at man skal sørge for, at der ikke sker en indkomstudvikling, der er skadelig for samfundet, og at den private sektor skal holde tilbage, men hvorfor har ministeren ikke de samme synspunkter, når det gælder den offentlige sektor? Hvorfor er ministeren ikke lige så markant, når det drejer sig om en stigning på 5 pct. i den offentlige sektor om året? Ministeren, ved jeg, er ikke uvidende om, at det selvfølgelig betyder lige så meget for samfundsøkonomiens udvikling, hvis man laver en begrænsning af den offentlige sektors ekspansion, som jo er enorm stor. Vi lægger jo beslag på produktionsværdien til brug for den offentlige sektor i en størrelsesorden, der er ganske uhørt.

Når ministeren holder en så glimrende tale og illustrerer nødvendigheden af, at vi fører en økonomisk forsvarlig politik på det private arbejdsmarked for at gavne dansk erhvervsliv, hvorfor siger ministeren så ikke det samme, når det drejer sig om den offentlige sektor? Det vil jeg meget gerne have et svar på.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg må bedøve ministeren med, at jeg ikke ligesom fremskridtspartiet og den socialdemokratiske ordfører kan takke ministeren for den skarpe talen om tilbageholdenhed i arbejderklassen, for jeg tror ikke, det er det, der er behov for i dag.

Når ministeren taler om, at det, det drejer sig om, er, at befolkningen viser vilje til tilbageholdenhed i forhold til produktionsudvidelsen, så vil jeg godt sige, at det er en kendsgerning, som man også ved det, også de eksperter, man normalt regner med i regeringen, at produktivitetstigningen i Danmark har været større end i noget andet land. (*Afbrydelse*). Nej, men produktiviteten har jo også noget at gøre med, hvor meget man kan nå at producere, og hvis man ikke udnytter produktionsapparatet, så kan det også skyldes regeringens politik. Det kan jo også skyldes, at man også på dette område ønsker at begrænse mulighederne i stedet for at udvide dem.

Derfor kan jeg altså ikke takke for indholdet af det svar, ministeren kom med, ej heller

kan jeg gøre det, fordi ministeren ikke svarede på det spørgsmål, jeg stillede. Jeg vil godt understrege, at når jeg stillede det i forbindelse med overenskomstsituationen, så var det, fordi ministeren selv lagde op til i sin slutning i første omgang at nævne overenskomstsituationen som en af de afgørende faktorer.

Jeg vil også erindre om, at den 6. december 1978 havde vi i arbejdsmarkedsudvalget møde med statsministeren, som nægtede at udtale sig for ikke at blive taget til indtægt af en af parterne. Men samtidig udsendte økonomiministeren en erklæring til pressen, som tydeligt og klart sagde, at det ville være sabotage mod regeringens økonomiske politik, hvis man fik mere end forhøjelsen af dyrtidstillægget med de to portioner, som var forfaldet. Derfor spurgte jeg om, hvad sabotage mod regeringens økonomiske politik er. Jeg kan også sige det på en anden måde. Når jeg ikke fik noget svar, så må jeg selv prøve at udlede et: skal det manglende svar forstås sådan, at regeringen agter at gribe ind mod en arbejdstidsforkortelse med fuld lønudligning? Er det sådan, at regeringen agter at lade de tvangsopsparede penge i ATP indgå i et politisk indgreb i overenskomstsituationen?

Jeg har spurgt gentagne gange. Man er ikke tilbageholdende med at udtale sig, når det drejer sig om at begrænse arbejderne muligheder. Så spørger jeg igen, og hvis ikke jeg får noget svar, så må jeg udlede, at det er rigtigt, hvad der har været fremme i pressen, nemlig at man vil gribe ind, hvis der bliver tale om arbejdstidsforkortelse, at man vil bruge pengene, der er tvangsopsparet i ATP, til at gennemføre en politisk løsning af overenskomstsituationen.

Arne Bjerregaard (KrF):

At økonomiministeren ikke vil være med til at devaluere i morgen, takker jeg selvfølgelig for at få besked om, men det havde jeg forudset at økonomiministeren måtte sige, selv om han ville devaluere i morgen. Sådan er jo nu disse forhold. Jeg mener heller ikke, at der umiddelbart skulle være grund til at gøre det i morgen. Jeg har bare taget det med som noget, som jeg mener det er muligt at tage med i de almindelige politiske over-